

TEATRE CRÍTICA

QUI TÉ POR DE
MIRAR DE CARA
EL DOLOR?

Toni Mata i Riu BARCELONA

QUI TÉ POR DE VIRGINIA WOOLF?

Direcció: Daniel Veronese. **Autor:** Edward Albee. **Intèrprets:** Emma Vilarsau, Pere Arquillué, Ivan Benet i Mireia Aixalà.LLOC: **Teatre Romea**. Carrer Hospital, 51. **Barcelona**. DIES: **fins al febrer**.

De dimarts a divendres, 21 h; dissabte, 18.30 i 21.30 h; diumenge, 18.30 h.

PREU: **de 17 a 28 euros**. Taquilles i Tel-entrada. www.teatreromea.cat

Litres d'alcohol corren per les venes del George i la Martha, un matrimoni incendiat amb el combustible de l'amargor i el ressentiment. De l'explosiva combinació de beguda i recel no en pot destil·lar res més que un dolor àcid que amenaça dia rere dia l'estabilitat conjugal, mental i física d'una parella sense un pla B per redreçar el futur. *Qui té por de Virginia Woolf?*, que en la versió cinematogràfica va fer merèixer un Oscar a Elizabeth Taylor, s'ha instal·lat per una llarga temporada al Romea i cada nit descarrega cada una tempesta de mala llet a càrrec de dos individus que, superada la quarantena, s'aferren a la mentida per sobreviure.

Un Pere Arquillué (George) superb, colossal, comanda el desenfrenat, frenètic i brutal diàleg a quatre bandes en què es converteix un text al qual el director argentí Daniel Veronese no ha concedit cap temps mort, cap pausa ni respir. Al costat del protagonista de *Primer amor*, una Vilarsau (Martha) una altra vegada esplèndida (*Agost*), i els destacats Ivan Benet (Nick) i Mireia Aixalà (Honey) cusen rèplica a rèplica un tractat sobre la insatisfacció i la incapacitat per conviure amb la veritat lesiva.

George és professor d'història a la universitat que dirigeix el seu sogre. Nick, un jove mestre de biologia, i la seva dona visiten el matrimoni a casa seva una nit de dissabte. La vetllada pren un rumb inesperat quan la rivalitat gens dissimulada entre els dos amfitrions esquitxa de ple els convidats i l'alcohol -que els personatges ingereixen continuament a escena- esmola les llengües. El retrat descarnat del model tradicional de família és un referent del teatre nord-americà del segle XX. Edward Albee, protagonista d'una biografia marcada per una traumàtica relació amb els seus pares adoptius, i de qui el Lliure té en cartell *Un fràgil equilibri*, s'endinsa en el relat d'una parella que no suporta la crua realitat d'un fet que condiciona la seva convivència. Albee no va escatimar recursos dramàtics per narrar la seva angoixa vital i els quatre intèrprets traslladen aquest sentiment de profund desencís a l'espectador amb un vigor admirable.